

Дали твойта майка стара
Заранъ вѣчеръ ти се кара?
Дали татко ти тѣгува,
Па постеля боледува?

Или твойтѣ братя мили
Снощи та не сѣ пустили
Тамъ на извори студени
Ведно съ дружки прѣмѣнени?

Чуй ме либе, хвани вяра,
Нито майка ми се кара
Нито татко е безъ здравье,
Нито братя сѣ корави;

Ами тебе сѣмъ сърдита
Че си съ душа мразовита,
Че не знаешъ какъ се люби,
Бато мене вѣрно либе.

Толкосъ ходишь по полени
И по тесъ гори зелени
Не видѣ ли нейдѣ цвѣте
Нито зимѣ, нито лѣте,

Китка малка що не вѣне
Да увиешъ зарадъ мене?
Та и азъ да бихъ познала
Либе днесъ че сѣмъ имала!

Кжпината.

Отишло момѣ напето
Сминъ да сбира на полето
Лудо, младо го спогони
Моме бѣга, цвѣте рони;